

J N J O

7. června 2007

dorace Nejsv. svátosti

v kostele Čtrnácti sv. pomoc. v Mělníku ve čtvrtek od 15.00-17.00

2. Mše sv. za nová kněžská a řeholní povolání v 17.00

3. Setkání na faře - paní Matajsová, pracovnice sociálního odboru bude vypravovat o novém sociálním. zákoně - ideální pro seniory a pro lidi o ně pečující

3. června 2007

Svatotrojická pouť na Chloumek 12:30 - odchod od kostela sv. Petra a Pavla

13:00 - křížovka ulic Chloumecká a Dobrovského

14:00 - mše svatá v kostele Nejsv. Trojice

Celebruje gen. Vikář Karel Havelka. 15:00 - kulturní program, 17:00 - závěr

5. června 2007

mše svatá na zámku v 17:00

10. června 2007 Boží tělo

- 9:00 kostel sv. Petra a Pavla v Mělníku

mše svatá, potom průvod ke čtyřem oltářům, prosíme rodiče, aby připravili dětem košíčky s kytkami k sypání.

- v Šemanovicích v 15:00 mše svatá

- 18.00 kostel sv. Ludmily v Mělníku

Ostatní mše sv. v Mělníku a okolí nebudou

24. června 2007

první z cyklu varhanních chrámových koncertů, začátek v 16:00

28. června 2007

vikariátní konference

9:30 mše svatá v kostele Petra a Pavla za účasti otce biskupa Pavla Posáda

29. června 2007

Slavnost sv. Petra a Pavla

mše sv. v 18:00 v kostele sv. Petra a Pavla

30. června 2007

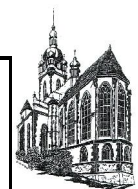
v 19.00 hod. na mělnické faře

hudební posezení s JŠ +VS

můžete se těšit i na premiérové skladby hudby vážné i méně vážné

1. července 2007

9:00 mše svatá v kostele sv. Petra a Pavla slavnostní otevření věže kostela

MĚLNÍK

ZÁBOŘÍ

PŠOVKA

VYSOKÁ

ŠEMANOVICÉ

MEDO NOSY

Pro zasmání

Řidič bezvěrec jede kolem řeky, když tu si všimne, že na břehu chytají ryby katolický kněz a rabín, přičemž opodál stojí cedule s nápisem "Pozor, blíží se konec vaší cesty!"

Řidič bezvěrec (takový ten běžný tolerantní typ) zpomalí, vytočí okénko a zahuláká: "Starejte se o sebe, pámbíčkáři mizerní!"

Načež dupne na plyn a uhání dál. Po chvíli se ozve mohutné žbluňknutí.

Rabín se otočí na kněze a praví: "Já jsem vám říkal, velebný pane, že tam bude lepší napsat 'most v rekonstrukci!'"

Na faru přišla rázná dáma a hned: "Pane faráři, musíte nás rozvést!"

"Cože?" nechápal kněz.

"No rozvést, my už to spolu nevydržíme!" vysvětlovala rázná dáma.

"Aha," chytal půdu pod nohama kněz, "ale to přece nejde, manželství je nerozlučitelné, však jste si to slíbili, dokud vás smrt nerozdělí."

"Jaképak slíbili neslíbili, když jste nás sezdal, musíte nás i rozvést. A vůbec, my si to klidně zaplatíme!" trvala na svém dáma.

"Hm..." zamyslel se kněz, "no, přijďte zítra, ono to nejde tak nahonem, na svatbu jste se přece také připravovali, pěkně se oblečte, nějak to zkusíme."

Dáma spokojeně odešla domů a druhého dne připlula na faru v róbě a v doprovodu okravatovaného manžela. Kněz je přivítal, vzal kropáč, rozmáchl se... a bim dámu po hlavě! A bim pána! A znova dámu, a znova pána...

"Co to děláte?!" vzpamatovala se po chvíli ze šoku dáma.

"No vždyť jsem říkal - dokud vás smrt nerozdělí..."

I řekl Hospodin Noemovi:

„Za šest měsíců na zem sešlu déšť, který bude trvat 40 dní a nocí. Voda zaplaví celou zemi, hory i údolí, a všechno zlé bude zničeno. Chci, abys postavil Archu a zachránil pár zvířat od každého druhu. Tady na ni máš plány.“

Šest měsíců uplynulo jako voda. Obloha se zatáhla a začal padat déšť. Noe seděl na dvorku a plakal.

„Proč jsi nepostavil Archu, jak jsem ti přikázal?“ Zeptal se ho Bůh.

Odpusť mi, Pane,“ řekl Noe. „Snažil jsem se, seč jsem mohl, ale stalo se tolik věcí.

Plány, které jsi mi dal, město neschválilo, a tak jsem musel nechat udělat nové. Pak jsem měl další problémy, protože město tvrdilo, že Archa je nepovolená stavba, takže jsem musel běžet na katastr sehnat si k ní povolení. Lesnická správa požadovala povolení ke kácení stromů a byl jsem žalován ochranáři zvířat, když jsem se snažil pochytať ta zvířata. Ministerstvo životního prostředí požadovalo vyjádření o ekologických důsledcích záplavy. Vnitro ode mě chtělo předběžné plány šíření vody. Na finančním úřadě zablokovali má aktiva, protože tvrdili, že se snažím vyhnout placení daní tím, že opustím zemi. Úřad práce měl podezření, že ilegálně zaměstnávám Ukrajince, takže jsem musel dokazovat opak. Je mi líto, Pane, ale nemohu Archu dokončit dřívě než tak za pět let.“

Najednou přestalo pršet, obloha se vyčistila a vysvitlo slunce. Noe se podíval vzhůru a zeptal se:

„Pane znamená toto, že nebudeš ničit náš svět?“

„Správně – úřady to už udělaly za mě.“

Pěvecký sbor na Mělníku

Začátkem srpna - od **2.8. do 5.8.2007**- naši farnost navštíví sbor svatého Martina z Biberachu (město leží v srdci Horních Šváb). Jde o chlapecký sbor v počtu 50 zpěváků, který bude zpívat v sobotu 4.8 na Pšovce a v neděli 5.8. u sv. Petra a Pavla při mších svatých. Tento církevní sbor nás požádal, zda bychom jim **mohli zajistit ubytování a snídaně a večere na tři dny**, a sice od 2. srpna večer do 5. srpna ráno. **Prosíme vás o pomoc.** Tak velké množství zpěváčků není schopna mělnická fara pojmout. Kdo byste mohl si vzít některého z chlapců domů, prosím, dejte nám vědět co nejdříve na faru a nebo na telefon: **731 479 031**

P. Jan Jucha MS

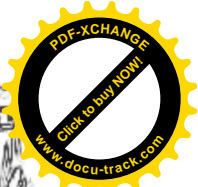
Římskokatolická farnost Proboštství sv. Petra a Pavla v Mělníku

Na Vyhliďce 18, 276 01 Mělník, tel: 315 622 337

Spravujeme též farnosti: Sv. Vavřince na Pšovce, Narození Panny Marie v Záboří a kostely v Mělníku: sv. Ludmily, Čtrnácti sv. pomocníků, sv. Václava ve Vysoké, sv. Jana Nepomuckého v Šemanovicích, sv. Jakuba v Medonosích. Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jan Jucha MS, P. Ryszard Kurasiowicz MS
Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz

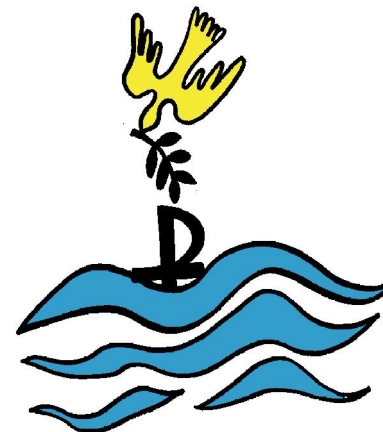
Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: kurasiewicz@quick.cz, můžete je také osobně předat duchovním správcům.

Sv. Ludmila

FARNÍ ZPRAVODAJ - 6/2007

VODA

Nevím, jak vy, ale já jsem měla občas pocit, že se o Duchu svatém moc nemluví, že je nějak v pozadí, při mši svaté se taky především mluví o Ježíši a právě toho Ježíše přijímám a je stále se mnou. A kam se poděl Duch svatý? Jaký je vůbec rozdíl mezi Ježíšem a Duchem svatým? Nestačí mi jen Ježíš? No a kdo se ptá, dostane i odpověď a tady je.

Tak to si zase jednou mastil hry na internetu můj syn a "dovolil" mi na chvíli ho vystřídat. Ne že by mě nebavilo hrát si, ale dávám přednost raději "Člověče, nezlob se" a tak jsem si klikla na víru.cz a našla jsem odpověď: "Duch svatý je vzájemná osobní láska mezi Otcem

a Synem. Milují se navzájem v Duchu. Jejich osobní láska se vylévá do nás - dostáváme Ducha svatého." A o kousek dál jsem našla další skvělé věty: "A jak je možné, že jsem to neviděla dřív, když je to tak jasné?" zeptáš se překvapeně. "Jednoduše proto, že jsme často jako kameny, po kterých voda steče, aniž by se do nich vsákla jen jediná kapka. Proto je třeba znovu přemýšlet o tomtéž - ono to však není totéž -, abychom prosáklí Božím pozhnáním."

Naše srdce jsou jako balvany. Nezbyvá, než prosit, abychom dostali nové srdce, které bude z masa. Ale mi se zdá, že po mase voda taky sklouzne dolů, toužím mít srdce raději z hebkého měkkého mechu, který je věčně zelený a potřebuje vodu stále, jako i já potřebuji každý den živou vodu - Ducha svatého.

Vzpomínáte si na pohádku o Zlatovlásce? Patří k mým nejoblíbenějším. Když Jiříkovi setlí hlavu, princezna vzala nejdříve mrtvou vodu a polila ránu, která srostla a potom pomocí živé vody vrátila Jiříkovi život, který byl nejen opět živý, ale i mladší a krásnější. Kdo by nechtěl být mladý a krásný. I starý král to chtěl, polil se mrtvou vodou a skončil v hrobě.

Chci taky umírat svému sobectví a náladám. Chci dávat přednost Bohu a člověku před tím, co si vymyslím sama. Věřím, že potom dostanu nejen krásu a mládí, ale hlavně pokoj a lásku do srdce, které touží po živé vodě.

Anežka

Věřím v Ducha svatého

Současným lidem je zatěžko hovořit o Duchu svatém. Je to pravděpodobně tím, že jeho biblická spodobnění: oheň, vichřice, holubice a také dech - jsou pro dnešní lidi těžko pochopitelná. Samotné slovo "duch" má mnoho významů. Někdy se říká, že ve skupině lidí vládne "dobrý duch" anebo, že - opustili ji "všichni dobří duchové". Tím se myslí, že jsou skupiny, ve kterých vládne vzájemná přízeň, i takové, ve kterých převažují neshody a nenávisť.

O Ježíši se říká, že byl zcela naplněn Božím Duchem: byl počat mocí Ducha svatého (Lk 1,35), Duch svatý na Něj sestoupil (Mt 3,16), byl vedený Duchem (Mk 1,12), slíbil učedníkům Ducha pravdy, který Ho oslaví (Jan 13,14). Křesťané jsou přesvědčeni o tom, že skrze víru v Ježíše Krista mohou v tomto Duchu žít.

Duch svatý je Duchem Otce, kterým byl Ježíš zcela naplněn a je i Duchem Ježíše, ve kterém se stává Bůh jako Otec lidem přístupný. Z chování lidí je patrné, jestli je řídí dobrý nebo zlý duch. Podle čeho poznáme Ducha božského? Jak žijí, mluví a přemýšlí lidé spojeni Duchem Ježíše?

Duch svatý vytváří život

Ve druhé kapitole Skutků apoštolů popisuje sv. Lukáš na příkladu chování učedníků, co znamená být naplněný Duchem svatým (Sk 2,4). Po smrti Ježíše byli učedníci bezradní a znechucení. Někteří se vrátili do Galileje, ostatní - udiveni zjevením vzkříšeného Ježíše - zůstali v Jeruzalémě, ale "uzavřeli se" - přemýšleli a byli zaměstnáni jen sami sebou. Zklamání je zbavilo iniciativy.

Sv. Lukáš mluví také o působení Ducha. Když nastal den Letnic (Sk 2,1) vtrhnul jako vichřice a oheň; přinesl nový život. Dveře se otevřely a sv. Petr začal veřejně hlásat radostnou zvěst o ukřižovaném Mesiáši. Apoštolové svým duchovněm, odvahou, rozhodností a silou přesvědčování získávali lidi, hotové následovat Ježíše Krista. Církev se vyvíjí (Sk 2,47), nové služby jsou potřebné - jáhnové (Sk 6,1-7). Sv. Pavel překračuje hranice Izraele a obrací se k pohanům, začíná hlásat Krista v celém okolí

Středozevního moře. O působení Ducha sv. svědčí misijní úspěchy a způsob života nově organizovaných křesťanských obcí.

Takové Letnice se v církvi vždy obnovují. Duch svatý probouzí křesťany, bourá hranice mezi lidmi, naplňuje prázdná slova a zastaralé formy novým životem. Působení Ducha sv. učí odpouštět a měnit život lidí. Proto křesťané věří, že Duch sv. objal "každé tělo" (Joel 3,1-5; Sk 2,17-18) a každý Jím může být naplněn.

Latinská píseň z devátého století Veni Creator Spiritus začíná slovy:

"Přijď, Tvůrce, Duchu svatý, k nám a navštiv myslí našich chrám,
z výsosti nebes zavítej, do duší nám svou milost vlej".

Duch svatý je Duchem božím

Bible hovoří o Božím duchu, aby vyjádřila působení Boha ve světě. Pro dokreslení mnohotvárného působení Boha se používá nejen tento pojem. Porovnání a obrazy se mění, popisy nejsou stejné. Vždy se jedná o zkušenost člověka, který poznává Boha, jako sílu, která mu dává životní elán. Duch Boží vane všude, ale nevíš, odkud přichází a kam jde (Jan 3,8). Jako tvůrčí síla se vznášel nad vodami (Gen 1,2), jako Duch Páně sestupuje na proroky a činí je svědky Božího slova (Ez 11,5). Je Božím dechem života, dává člověku život (Gen 2,7). Ježíš obdarovává svoje učedníky Duchem svatým, což jim umožňuje začít nový život. Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: "Přijměte Ducha svatého" (Jan 20,22). Duch svatý spočívá na Ježíši (Lk 1,35; 4,18) a je slíbený všem, kteří jdou za Ježíšem (Lk 12,12).

Musíme si pamatovat: Boží Duch není duchem tohoto světa (Jan 14,17), proto jej nazýváme Duchem svatým. Proniká učedníky jako vichřice (Sk 2,2), je plný moci Ducha Páně (Sk 6,10). Ničí jako oheň všechno, co se protiví působení Boha (Lk 12,49), rozjasňuje temnoty, oživuje kamenná srdce (Ez 11,19), dává lidem nové srdce (Ez 36,26). Duch svatý naplňuje Ježíše víc, než proroky, zcela Jím vládne (Mk 1,12). Rozpoznávají Ho démoni. Jak píše sv. Marek, volají: Víme, kdo jsi: Svatý Boží! (Mk 1,24). On Ježíše řídí (Lk 1,17), a v Ném působí (Mt 12,28). Vede také první hlasatele víry, když se vypravují, aby v Duchu Ježíše (Jan 15,17) učili evangelium (Sk 8,29-39).

Lidé, kteří následují Ježíše, vědí z vlastní zkušenosti, že Boží Duch oživuje a mění lidi také dnes a tvoří nový život (2Kor 3,6). Jeho přítomnost je pro ně pomocí a potěšením (Jan 16,7). Je v Ném přítomen sám Bůh, proto církev vyzývá Ducha sv. jako Osobu a prosí Ho o jeho dary. "Neboť tys jeden Bůh a jeden Pán se svým jednorozným Synem a Duchem svatým. Nejsi s nimi jedna osoba, ale jediné bytí v Trojici." - vyznává církev v prefaci o Nejsvětější Trojici.

V době nedělní Eucharistie, ke konci bohoslužby slova vyznáváme: "Věřím v Ducha svatého, Pána a dárce života, který s Otce i Syna vychází, s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován a mluvil ústy proroků.

Duch svatý působí v lidech

Duch Boží působí všude tam, kde lidé žijí podle vzoru a v duchu Ježíše - bez ohledu na to, jestli jsme si toho vědomi. Působení Ducha neomezuje člověka, nenutí ho k něčemu, s čím by nesouhlasil. Duch Boží může plně působit teprve tam, kde se lidé otevřou Ježíšovi a Jeho poslání. Takto mohou

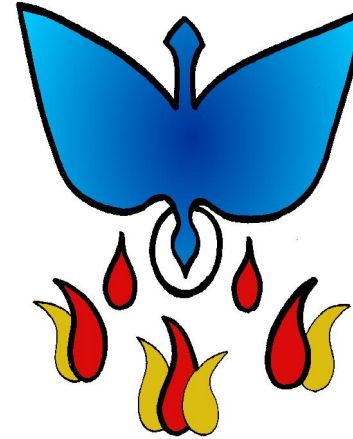
zakoušet svobodu, o kterou se nemusí snažit, ale dostávají ji jako dar. Kdo se otevře Duchu svatému, ten v sobě odkrývá možnosti, o kterých neměl ani ponětí. Daří se mu také v ostatních vzbuzovat nadšení.

Sv. Pavel píše Korintánům, že nikdo nemůže vyznávat Ježíše Krista, bez pomoci Ducha svatého (1Kor 12,3) - nemůže být křesťanem, nemůže se modlit. Křesťané jsou přesvědčeni, že tam, kde někdo o druhém Duch sv. On je všude tam, kde není ztracená naděje na On obdarovává důvěrou a ponese pokojit se s tím, čeho udrost, která učí skromnosti.

Sv. Pavel vidí v Duchu V listě Galatánům píše: A pro Bůh do srdce Ducha svého "Abba, Otče! "Už tedy nejsi dědic skrze Boha (Gal 4,6-7). svatý činí lidi "Božími dětmi"

Existují znamení, pod v lidech přítomnost Ducha shovívavost, vlídnost, dobrota, (Gal 5,22). Tato znamení sv.", které vyrostlo z víry. Jsou to dary, které není možné nechat pro sebe, o které je třeba se rozdělit a které uschopňují člověka, aby dosáhl plnosti života.

Autorem této modlitby je pravděpodobně sv. Augustin: "Žij ve mně, Duchu svatý, abych rozmýšlel o svatosti. Veď mě, Duchu svatý, abych dělal to, co je svaté. Posvěcuj mě, Duchu svatý, abych miloval to, co je svaté. Posiluj mě, Duchu svatý, abych chránil to, co je svaté. Ochraňuj mě, Duchu svatý, abych nikdy neztratil to, co je svaté."

sv. Dárce opravdové svobody. tože jste synové, poslal nám Syna, Ducha, který volá: otrok, ale syn a jako syn také Sv. Pavel chce říci, že Duch a bratry v Kristu.

le kterých je možné poznat svatého: láska, radost, pokoj, věrnost, tichost, zdrženlivost nazývá sv. Pavel "ovoce Ducha

Doba ledová ve vztazích?

Nikoho nezraňovat je pouze jedna stránka věci

(Kateřina Lachmanová)

... a protože se rozmůže nepravost, vychladne láska mnohých.
Mt 24, 12

Každý z nás je od narození formován a ovlivňován nepřetržitou sítí vztahů s druhými lidmi. Do jisté míry jsme dokonce výsledkem jejich působení: pod vlivem nespravedlnosti, tvrdosti a zraňování má naše srdce tendenci se zatvrzovat, zatímco pod sluncem milosrdné lásky roztávat a otvírat se, aby pak bylo samo schopno lásku dávat.

Proto máme všichni velkou zodpovědnost za lidi kolem sebe a vůbec za svět, aby v něm znovu nezavládla "doba ledová": "Ano, musíme se stát ledoborci, jejichž srdce budou tak plná lásky k Bohu a člověku, tak naplněná ohněm Ducha svatého, že proniknou hrozným chladem, který nás už obklopuje a bude se snažit uvěznit víc a více lidských srdcí," píše Catherine de Hueck Dohertyová a pokračuje porovnáním k milosrdnému Samaritánovi: "Každý z nás se musí stát "Božím hostincem" pro ty milióny lidí, které lze již dnes najít, jak leží zranění, opuštění, a zbití nesčetnými lupiči."

Svatý Silván z Athosu ve svém mládí velice ublížil dvěma lidem. Málem zabil mladého ševce, jen proto, že ho zesměšňoval na veřejnosti, a svedl ke hříchu dívku, kterou měl rád. Postupem času v něm vzrůstalo vědomí moci zla a vědomí ještě větší moci lásky Kristovy, takže nepřestával prosit: "Pane, dej mi milost, abych dnes nikoho nezranil ani skutkem, ani slovem, ba ani výrazem své tváře!" Podobně se modlil i vícekrát za den. Kdybychom občas Pána prosili o podobnou milost, jistě by neváhal přispěchat na pomoc naší slabosti.

Ale nikoho nezraňovat je pouze jedna stránka věci. Kdo zná Boží milosrdenství a žije z něho, bude je toužit kolem sebe vyzařovat, a to hmatatelným způsobem: "Miluj ty, které miluješ," říká bratr Efraim. "Miluj je ale opravdu a řekni jim to. Vždyť přijde hodina, kdy člověk lituje, že nemiloval dost a že svou lásku nevyjádřil.

Ježíšovo srdce

(Jan Pavel II.)

Měsíc červen je zvláštním způsobem poznamenán úctou k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Oslavovat Kristovo Srdce, to znamená obracet se k nejtímnějšímu středu osoby Spasitele. A ten střed bible identifikuje právě s jeho Srdcem, sídlem lásky, která vykoupila svět.

Jestliže už lidské srdce představuje nezbadatelné tajemství, které zná jen Bůh, čím vznešenější je Ježíšovo Srdce, v němž tepe život samého Slova Božího! V něm, jak krásně naznačují litanie k Božskému Srdci, v nichž se zrcadlí Písma, jsou všechny poklady moudrosti a vědění a celá plnost božství.

Aby Bůh spasil člověka, který se stal obětí vlastní neposlušnosti, chtěl mu dát "nové srdce" věrné jeho vůli lásky (srov. Jer 31, 33; Ez 36, 26; Ž 50, 12). Toto Srdce Krista, mistrovské dílo Ducha svatého, jež začalo bít v Mariině panenském lůně a jež bylo probodeno kopím na kříži, se tak pro všechny stalo nevyčerpatelným pramenem věčného života. Toto Srdce je nyní zárukou naděje pro každého člověka.

Jak je pro současné lidstvo nezbytné toto poselství, jež vyvěrá z kontempace Kristova Srdce! Vždyť kde jinde, ne-li v onom prameni, bude moci načerpat hojné zásoby mírnosti a odpuštění, které jsou potřebné pro vyléčení úporných konfliktů, v nichž je prolévána krev?

Ježíšovu milosrdnému Srdci bych dnes rád světil zvláštním způsobem všechny, kdo žijí ve Svaté zemi: Židy, křesťany i muslimy. Toto Srdce, jež bylo naplněno potupami, nikdy neživilo city nenávisti nebo pomsty, ale prosilo o odpuštění pro své katy. Toto Srdce ukazuje jedinou cestu, jak vyjít ze spirály násilí: cestu pacifikace (uklidnění) duší, vzájemného pochopení a smíření.

Když vložíme svou důvěru v Ducha svatého, můžeme jít neustále kupředu, od jednoho začátku k druhému, protože Bůh pohřbívá naši minulost v srdci Kristově a sám se ujímá naší budoucnosti. ...

Co by člověka čekalo bez odpuštějící lásky a bez smíření?

(Bratr Roger Schutz ve Štýrském Hradci 97)

U člověka vyjadřuje srdce jeho celkový charakter. Pravá podstata člověka nespočívá v jeho zevnějšku, kráse či síle, ale v jeho nitru, v jeho srdci. Bůh se nedívá na to, co člověk pokládá za hlavní. "Člověk se dívá jen na to, co má před očima. Hospodin však hledí na srdce" (1Sam 16,7).

Proč je srdce výchozím bodem veškerého lidského jednání, myšlení a cítění, zaslíbil Bůh: "Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa" (Ez 36,26).

(Jaroslav Studený, Křesťanské symboly, str. 283)